

Stockholm den 7 mars 2011

Naturvårdsverket
106 48 Stockholm

Öppet brev

Permanenta förbudet mot användning av fångstredskap vid lojakt! Ompröva all användning av fångstredskap vid jakt!

Djurens Rätt har tagit del av Naturvårdsverkets beslut om licensjakt efter lodjur 2011. Förbundet beklagar beslutet om att tillåta licensjakt efter lo, men kan med tillfredsställelse konstatera att Naturvårdsverket detta år inte tillåter användning av fångstredskap. Som skäl för detta anges bl.a. att man i rapporter från Statens Veterinärmedicinska Anstalt konstaterat skador på lodjur i samband med fällfångst.^(1,2) Naturvårdsverket menar därför att det finns behov av att ytterligare undersöka hur fällor påverkar fångade lodjur. Man förbereder därför att tillsammans med Statens veterinärmedicinska anstalt genomföra en test av de fångstredskap som har tillåtits för lodjursjakt.⁽³⁾

I Naturvårdsverkets rapport ”Fällfångst av lodjur under licensjakten 2010 – sammanställning och översiktlig utvärdering” finns rekommendationer för fortsatta undersökningar. Bl.a. föreslås att studier ska göras inom ramen för en utökning av projekt vildsvins- och lodjursfällor i kommande licensjakter, loforskningsprojektet och i form av experimentell fångst av lodjur i djurpark.

Det saknas i rapporten helt och hållet en ansats att **bedöma nyttan av användandet av fångstredskap** i samband med jakt i förhållande till det lidande som djuren utsätts för. Även om inte ens de vilda djur, som påverkas direkt av mänskliga ingrepp, omfattas av djurskyddslagstiftningen torde det ändå vara rimligt att ha delar av denna som utgångspunkt vid bedömning av tillåtligheten av olika jaktmetoder. Det vore rimligt att Naturvårdsverket gjorde en bedömning av **användandet av fångstredskap kan anses vara angeläget från allmän synpunkt** och ta hänsyn till å ena sidan jaktmetodens betydelse och å andra sidan lidandet för djuren som utsätts för densamma.

Djurens Rätt anser att den utvärdering som Naturvårdsverket planerar inte utgör motiv för att tillåta fällfångst av lodjur i samband med licensjakt. De rapporterade skadorna i SVA:s sammanställningar visar tydligt att en stor andel fällfångade lodjur drabbas av stress, panik och efterföljande fysiska skador.^(1,2,4) Liknande observationer har tidigare rapporterats vid fällfångst av lo och andra rovdjur.^(5,6,7,8) Fynden i rapporterna från SVA med flera utgör därför ett alldeles tillräckligt underlag för att inte tillåta fälljakt efter lodjur.

Om Naturvårdsverket ändå finner skäl att ytterligare dokumentera skadorna som fångsten medför, skulle detta i så fall kunna göras inom ramen för loforskningsprojektet.

Överhuvudtaget anser Djurens Rätt att Naturvårdsverket borde se över godkännandet av alla de fällor som finns förtecknade som godkända i Naturvårdsverkets ”Förteckning över godkända fångstredskap”. Många godkännanden är gamla (1987 och framåt), de flesta är godkända av samma handläggare med kända starka jaktliga intressen, det saknas information om på vilka grunder ur djurskyddssynpunkt som fällan godkänts och i många fall saknas även en enkel beskrivning av fällan.

Det finns många skäl för att inte tillåta fällfångst av djur. Fällorna kan sällan göras helt selektiva och kan fånga djur av alla åldrar och kön, med eller utan ungar. Andra däggdjur än målarter, både vilda och tama, samt stora rovfåglar som kungsörn och havsörn fångas ibland i stora fällor för fyrfota rovdjur. Fällor ”jagar” dygnet runt och under stor del av året, vilket gör dem extremt effektiva och det finns inget som hindrar att fällor används hela året då det finns många djurarter som är fredlösa året runt. Djur kan också fastna eller skada sig i fällor som inte längre används eftersom de ofta lämnas kvar i markerna. Tillsynen av fällanvändningen är mycket bristfällig. Det finns inga krav på tillsyn av fällorna ute i naturen.

Mot bakgrund av ovanstående yrkar Djurens Rätt på

att Naturvårdsverket med utgångspunkt från de rapporter som SVA redovisat permanentar förbudet mot användandet av fångstredskap i samband med jakt på lodjur

att de fällor som godkänts för fångst av lodjur och som också kan användas för att fånga andra djurarter (L93, L94, L95, L99 och L112) omgående tas bort från listan över godkända fångstredskap

att Naturvårdsverket ser över all användning av fångstredskap med utgångspunkt från en bedömning av nyttan från allmän synpunkt av fällanvändning i samband med jakt i förhållande till det lidande som djuren utsätts för

att Naturvårdsverket med utgångspunkt från ovanstående omvärderar godkännandet av alla nu godkända fångstredskap.

Lise-Lotte Norin

Arbetsgruppen för jaktfrågor
Djurens Rätt
lise-lotte.norin@djurensratt.se
Box 2005
125 02 Älvsjö
Tel: 08-555 914 00, fax: 08-555 914 50

Kopia till:

Generaldirektör Maria Ågren, Naturvårdsverket
Björn Dahlén, djurskyddschef, avdelningen för djurskydd och hälsa,
Jordbruksverket
Miljöminister Andreas Carlgren
Jordbruksminister Eskil Erlandsson

Referenser

1. Söderberg A. 2010. Fällfångst av lodjur. En sammanställning av uppgifter om avlysningsjakter på lodjur som genomförts i Sverige under perioden 1996-2009. Statens Veterinärmedicinska Anstalt. Rapport 2010-01-28.
2. Söderberg A. och Uhlhorn H. 2010. Sammanställning över skador hos lodjur fällda under licensjakten 2010. Statens Veterinärmedicinska Anstalt. Rapport 2010-10-22.
3. Schneider M. Fällfångst av lodjur under licensjakten 2010 – sammanställning och översiktlig utvärdering. Rapport till Naturvårdsverket 2011 01 31.
4. Världsnaturfonden. 2010. Stoppa lodjursfällorna – Kontrollen är dålig och lodjuren lider. www.wwf.se/v/arter/1125810-svenska-stora-rovdjur
5. Iossa G., Soulsbury C.D. and Harris S. 2007. Mammal trapping: A review of animal welfare standards of killing and restraining traps. *Animal Welfare* 16:335-352.
6. Mowat G., Slough B.G. and Rivard R. 1994. A comparison of three live capturing devices for lynx: capture efficiency and injuries. *Wildlife Society Bulletin* 22: 644-650.
7. Powell R.A. and Proulx G. 2003. Trapping and marking terrestrial mammals for research: Integrating ethics, performance criteria, techniques, and common sense. *Institute for Laboratory Animal Research Journal* 44:259-276.
8. Ryser A., Scholl M., Zwahlen M., Oetliker M., Ryser-Degiorgis M-P. and Bretienmoser U. 2005. A remote-controlled teleinjection system for the low-stress capture of large mammals. *Wildlife Society Bulletin* 33:721-730.